

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

lapides lacuerint ij quod si vobis ego dico eis ait אמר להון אמר אנא לכון דאן הלין נשתקון כאפס

passionis hebdomadis in sabbatho secundo ad vespas דרמשה דתרון בשבנה דשבתינה דחשה

super ea fleuit ciuitatem & vidisset appropinquasset & cum ובר קרב וחוא למדינתא בכא עליה: 42 ואמר אלן

nunc die tuo in hoc saltem pacis tuae quae sunt hae cognosceres כי ידעתא אילון איתהון דשלמכי אפן בהנא יומכי השא

dies autem tibi venient oculis tuis ab sunt occulta ante דין אהבכי להון מן עוניכי: 43 נאתון לכי דין יומתא

loco omni ab & cingent te patroni inimicitiaru tuar. q. b. obfudebunt te דנחרונכי בעלדבכיני ונאליונכי מן כל דוכנא:

super lapidem in te relinquent & non intra te & filios tuos & euerent te ונסחפונכי ולבניכי כנוכי ולא נשכקון בכי כאף על

ingressus esset & cum visitationis tuae tempus noueris quod non propterea lapide כאף חלף דלא ידעתא זבנא דסוערונכי: 45 ובר על

& dixit & uidebat in eo qui emebat eos eiecere caput templum להיכלא שרי למפקו לאילון דובנן בה ומוכין: 46 ואמר

autem vos est orationis domus quae domus mea scripta est eis להון כתיב דביתי בירת עלותא איתוהי אנתון דין

quotidie erat docens & ipse latronum speluncam fecistis eam עבדתוהי מערתא לכשיא: 47 והו מלף הוא כל יום

erat quae res populi & seniores & scribae autem sacerdotu principes in templo בהיכלא רבי כהנא דין וספרא וקשישא רעמא בעון הו

omnis ei faceret quid erant inuenientes & non ad perdendum eum למכרותה: 48 ולא משכחון הו מנא נעברון לה כלה

ad eum audiendum ab eo erat pendens populus cuius גיר עמא תלא הוה ברה למשמעה: 20 caput קפלאון כ

passionis tertie noctis tertiam ad stationem דקומא דתלתא דלליא דתלתא דחשה

40 Quibus ipse ait, Dico vobis quia si hi tacuerint, lapides clamabunt.

41 Et ut appropinquauit, videns ciuitatem, fleuit super illam, dicens.

42 Quia si cognouisses & tu, & quidem in hac die tua, quae ad pacem tibi: nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis.

43 Quia ueniet dies in te, & circumdabunt te inimici tui vallo, & circumdabunt te, & coangustabunt te undique.

44 Et ad terram proferent te, & filios tuos qui in te sunt, & non relinquent in te lapidem super lapidem: eo quod non cognoueris tempus visitationis tuae.

45 Et ingressus in templum cepit eiecere vendentes in illo & ementes,

46 Dicens illis, Scriptum est, Quia domus mea, domus orationis est, vos autem fecistis illam, speluncam latronu.

47 Et erat docens quotidie in templo. Principes autem Sacerdotu & Scribae & Principes plebis quae rebant illu perdere:

48 Et non inueniebant quid facerent illi. Omnis enim populus suspensus erat, audiens illum.

C A P. X X

40 και λατρεις ειπον αυτις, λεγω υμιν, οτι εαν ητοιμασθησθε, οι λιθοι κεραισονται. 41 και ος ηγγισεν, ιδων την πολιν, εξαουση εν αυτη, λεγων, 42 οτι εδυνας και συ, και γαρ εημερα του σωτη, τα πεδρα ειραμιλευ του κυριου δε εκρυβη δαποδ οφθαλμοι σου. 43 οτι ηξοισον ημεραι επι σε, και περιβαλοσιν οι εχθροι του λαου σου, και περιβαλοσισοσιν σε, και περιβαλοσισοσιν σε πατρι σου. 44 και εισελθων εις τον ναο, και ειεκεν τα πωλησασα και τα αγορασασα, και ειεκεν τα κειρα του ναου, και ειεκεν τα κειρα του ναου, και ειεκεν τα κειρα του ναου. 45 και εισελθων εις τον ναο, και ειεκεν τα κειρα του ναου, και ειεκεν τα κειρα του ναου. 46 λεγων αυτις, γεγραμμεναι, Ο οικος μου, οίκος προσευχης εδου υμεις δε αυτην εποιησατε σπηλαιον ληστων. 47 και ωσω δειδασκων τον λαον ημερας εν τω ναο. οι δε δεδρανε και οι γραμματις ελιπον αυτην λαλεις, και οι πεδρα του ναου. 48 και ουδεις εβρισκον τι ποιησασιν ο λαος οτι απασ δε κερματα αυτην ακουων.

M

contuderunt istum etiam autem illi tertium & misit & adiecit
 ואוסף ושדר דתלתא הנון דין אף להו מהאורי
 filii mei mittā faciam quid vinea dominus dixit & ciecerrunt eum
 ואפקוהו: אמר מרא כרמא כנא אעבד אשר כרו
 verò vidissent eum & reuertebantur spectabūt eū forsitan dilectum
 תביכא כבר נחונוניה ונתכחדון: 14 כד הזאווה דין
 venite hæres iste est & dicunt apud se erant cogitantes agricolæ
 פלחא מתחשבין הוו בנפשהון ואמרין הנו ירתא תו
 extra & ciecerrunt eū nostra hereditas & erit occidamus eum
 נקטלוהו ותהוא ירתותא דילן: 15 ואפקוהו לבר מן
 vinea dominus eis faciet igitur quid & occiderunt eū vineam
 כרמא וקטלוהו מנא הכיל נעבד להון מרא כרמא:
 eum alijs vineam suam & dabit illos agricolæ & perdet veniet
 נאתא ונובד לפלחא הנון ונתל כרמא לאחרנא כר
 eos incutus est verò ille hoc erit non dixerunt autè audissent
 שמעו דין אמרו לא תהוא הדא: 17 הו דין חר בהון
 edificantes quæ reprobauerūt lapis quod scriptum est illud est ecquid & dixit
 ואמר ומנא הי הו דכתבא כרמא דאסליו בניא
 eum super q. ceciderit is & omnis anguli cornu in caput fuit is
 הי הות לריש קרנא דזויתא: 18 וכל מן דנפל על הי
 quæretes dissipabit eum super quæ cadet ille & omnis cõfringetur lapidem
 כאפא נתרעע וכל מן דהי הפל עלוהי תדריהו: 19 בעו
 hora in ea manus in eum vt iniceret vt scribitur sacerdotu principes autè ei at
 הו דין רבי כהנא וספרא דנרמון עלוהי איריא כהי שעתא
 hanc parabolam dixisset quod de eis enim cognouerūt populo à & timebāt
 ודחלו מן עמא ידעו ניר דעליהון אמר מתלא הנא:
 vt aucuparetur eū iustis qui similes essent insidiatores ad eum & miserunt
 ושדרו לוחה גשושא דמתדמין בודיקא דנאחרנוניה
 prafidis & potestati iudicio & traderent eum in sermone
 כטלתא ונשלמוניה לדינא ולשולטנה דהגמונא:
 loqueris quod rectè scimus Doctõr ei & dixerūt & interrogauerūt eū
 ושאלוהו ואמרין לה מלפנא ירענין דתריצאית ממל
 in veritate sed facies tu accipis & nõ tu & doces tu
 אנת וכלף אנת ולא נכב אנת כאפא אלא בקושחא
 tu doces Dei viam
 אורחא דאלהא מלף אנת:

12 Et addidit tertium mit-
 tere: qui & illam valnerates
 ciecerrunt.
 13 Dixit autem dominus vi-
 nex, Quid faciã? mittam fi-
 lium meum dilectũ: forsitan
 eum hũc viderint, verebũtur.
 14 Quem eum vidissent col-
 loni, cogitauerunt intra se,
 dicentes, Hic est hæres, occi-
 damus illum, vt nostra fiat
 hæreditas.
 15 Et ciecẽdum illum extra
 vineam, occiderunt, Quid er-
 go faciet illis dominus vine-
 næ? veniet, & perdet colo-
 nos istos, & dabit vineã alijs.
 16 Quo audito dixerunt il-
 li, Absit.
 17 Ille autem aspiciẽs eos,
 ait, Quid est ergo hoc quod
 scriptum est, Lapidem quem
 reprobauerunt edificantes,
 hic factus est in caput anguli?
 18 Omnis qui ceciderit su-
 per illũ lapidem, cõqualabi-
 tur: super quem autem cecid-
 erit, comminuet illum.
 19 Et quærebant principes
 Sacerdotum & Scribe mitte-
 re in illum manus illa hora:
 & timeuerunt populum. co-
 gnouerunt enim quoddã ad ip-
 sos dixerit similitudinẽ hãc.
 20 Et obseruantes, miserunt
 insidiatores qui se iustos si-
 mularent, vt caperent eum
 in sermone, & traderent illũ
 principatui & potestati præ-
 fidis.
 21 Et interrogauerunt eũ,
 dicentes. Magister scimus
 quia rectè dicis & doces, &
 non accipis personam, sed
 viam Dei in veritate doces.

12 ואוסף ושדר דתלתא הנון דין אף להו מהאורי
 ופוקוהו: אמר מרא כרמא כנא אעבד אשר כרו
 תביכא כבר נחונוניה ונתכחדון: 14 כד הזאווה דין
 פלחא מתחשבין הוו בנפשהון ואמרין הנו ירתא תו
 נקטלוהו ותהוא ירתותא דילן: 15 ואפקוהו לבר מן
 כרמא וקטלוהו מנא הכיל נעבד להון מרא כרמא:
 נאתא ונובד לפלחא הנון ונתל כרמא לאחרנא כר
 שמעו דין אמרו לא תהוא הדא: 17 הו דין חר בהון
 ואמר ומנא הי הו דכתבא כרמא דאסליו בניא
 הי הות לריש קרנא דזויתא: 18 וכל מן דנפל על הי
 כאפא נתרעע וכל מן דהי הפל עלוהי תדריהו: 19 בעו
 הו דין רבי כהנא וספרא דנרמון עלוהי איריא כהי שעתא
 ודחלו מן עמא ידעו ניר דעליהון אמר מתלא הנא:
 ושדרו לוחה גשושא דמתדמין בודיקא דנאחרנוניה
 כטלתא ונשלמוניה לדינא ולשולטנה דהגמונא:
 ושאלוהו ואמרין לה מלפנא ירענין דתריצאית ממל
 אנת וכלף אנת ולא נכב אנת כאפא אלא בקושחא
 אורחא דאלהא מלף אנת:

M ij

UNIVERSITÄTS-
 BIBLIOTHEK
 PADERBORN

46 Attendite à Scribis qui volunt ambulare in stolis, & amant salutationes in foro, & primas cathedras in synagogis, & primos discubitus in conuiuiis.

47 Qui deuorant domos viduarum simulantes longâ orationem. Hi accipient dâ- nationem maiorem.

CAP. XXI.

- 1 RESPICIENS autem vidit eos qui mittebant mune- ra sua in gazophylaciû di- uites.
- 2 Vidit autem & quandam viduam pauperulam mittē- tem zra minuta duo.
- 3 Et dixit, Verè dico vobis, quia vidua hæc pauper, plus quàm omnes misit.
- 4 Nam omnes hi ex abun- danti sibi miserunt in mune- ra Dei: hæc autē ex eo quod deest illi, omnem victum suum quem habuit, misit.
- 5 Et quibusdam dicentibus de templo quodd bonis lapi- dibus & donis ornati esset, dixit:
- 6 Hæc quæ videtis, venient dies in quibus non relinquetur lapis supra lapidem qui non destruat.
- 7 Interrogauerunt autem illum, dicentes, Præceptor, quando hæc erunt: & quod signum cum fieri incipient?

& amant cum stolis ambulare qui volūt Scribis & caute
 אודתרו מן ספרא דעכו באכטלא ודחמן
 accubitus & primos in synagogis confessus & primos in placis
 וילא בשוקא וריש מותבא בכנושתא וריש כמכנא
 ea occasione viduarum domos qui deuorant isti in conui-
 וישמיתא: 47 הנון דאכלין בתא דארמלתא בעלתא
 maius iudicium subibunt isti orationes suas quodd prope-
 יורבין עלותהון הנון נקבלון דינא יתירא!

קפלאון כנא

gaxx in domum erant q cōficiētes illos diuites Iesus autē istos
 דר דין ישוע בעתירא אילין דרמין הוּו בירת גזא
 quæ iniecit pauperem vnam viduam etiam & vidit oblationes suas
 יורבניהון: 2 והוא אף ארמלתא הדא מסכנתא דארמית
 quod hæc vobis ego dico verè & ait duas oblati-
 וימנא תרין: 3 ואמר שררה אמר אנא לכון דהדא
 enim omnes homo omnis quàm ampli cōiecit pauper vidua
 וישלמא מסכנתא ארמית יתיר מן כלנש: 4 כלהון גיר
 Dei oblationis in domū cōiecerūt eis erat quod reddēdas eo ex
 וימן מא דיתיר הוא להון ארמיו בית קורבנא דאלהא
 coniecit erat quod possidēs omne penuria sua ex autem hæc
 ווא דין מן הסירותה בל דקניא הות ארמיתיה:
 eruis festo ad oblationem

דקורבנא דעאדנא דעלבא

puleris quod lapidibus templo de homines essent dicentes deo
 ובר אמרין הוּו אנשין על היכלא דבכאפא שפירתא
 etis quæ spectātes hæc Iesus eis dixit ornati esset & oblationes
 דקורבנא מצבת: 6 אמר להון ישוע הלין דהוּוין אנתון
 qui non lapidem super lapis relinquetur non in quibus dies vltra
 אנתון וימתא דבהון לא תשתבק כאף על כאף דלמא
 hæc quando Doctor & dicebant cum erant & interrogantes de
 וימנא: 7 וכשאלין הוּו לה ואמרין מלפנא אמתי הלין
 ut fiant hæc quodd appropinquant signum est & quod fuit
 וימנא הי אמתא מנא דקריבין הלין דנהוּוין!

46 προσέχουσιν δὲ εἰς τὰς θάλασσας τὰ δάσκαλοι ἵνα λαλοῦσι αὐτοῖς ἐν συναγῶγῃ, καὶ φιλοῦσιν τὰς ἀκαθαρσίας τῶν γυναικῶν, καὶ προσκαθίζουσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, & προσκαθίζουσιν ἐν ταῖς δειπνοῖς. 47 οὗτις ἂν ἴδῃ τὴν χήραν ἢ τὴν ὀρφανὴν καὶ καταλάβῃ τὴν μακρὰν προσευχάν, ὁ τοῦ λοιποῦ τοῦ ὄλεθρου κληθήσεται.

Κεφ. κα.

1 Αναβλέψας δὲ εἰς τὰς θάλασσας τὰ δάσκαλοι εἰς τὸ μαζοφυλάκιον λαλοῦσι. 2 Ἦδὲ δὲ καὶ ἴδεν ἕνα πενήτην βάλλουσαν ἐκεῖ δύο λεπτά. 3 καὶ εἶπεν, ἄνηθ' ἔλεγον ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα ἢ ὁ ὀρφανὸς ὅτι ἴδεν τὴν χήραν ἢ τὴν ὀρφανὴν καὶ καταλάβῃ τὴν μακρὰν προσευχάν, ὁ τοῦ λοιποῦ τοῦ ὄλεθρου κληθήσεται. 4 ἀπαντὲς γὰρ ὅσοι οὐ τὸ ὄλεθρου σκεπτοῦσιν αὐτοῖς, εὐαλοῦσιν τὴν δάσκαλον τὴν χήραν ἢ τὴν ὀρφανὴν καὶ καταλάβῃ τὴν μακρὰν προσευχάν, ὁ τοῦ λοιποῦ τοῦ ὄλεθρου κληθήσεται. 5 καὶ ἴδεν ἕνα πενήτην βάλλουσαν ἐκεῖ δύο λεπτά, ὅτι ἡ χήρα ἢ ὁ ὀρφανὸς ὅτι ἴδεν τὴν χήραν ἢ τὴν ὀρφανὴν καὶ καταλάβῃ τὴν μακρὰν προσευχάν, ὁ τοῦ λοιποῦ τοῦ ὄλεθρου κληθήσεται. 6 τὰ δὲ ἡγορήθη, ἤβουλον τὴν ἡμέραν ἐν ἧς οὐκ ἀφ' ἧστηται λόγος δὲ τῶν μαθητῶν καταλυθῆσεται. 7 ἐπιρροῦσιν δὲ αὐτὸν, λέγοντες, διδάσκαλε, πότε οὕτω τὰ ταῦτα ἔσονται; καὶ ὁ τὸν μαθητῶν ἀπεκρίθη λέγων, ὅτι οὐκ οἶδ' ἂν πότε.

